

Пазарджикския окръгъ. Същия ден на това запитване въ парламента, отъ министерството на външните дъла счели за нуждно да увъдомятъ съ писмо българските делегати за получването на това прощение, писмо изпратено чрезъ нашите приятели въ Манчестеръ, Михаиловъ, Тотъ и С-ие, и получено въ Виена отъ мене на 19 февруария (3 мартъ). Ето това писмо:

„Foreign office

„Февруария 26 (14 по нашему).

„Господа (Gentlemen)!

„Азъ съмъ натоваренъ отъ негово прѣвъзходителство лордъ Дерби да Ви увѣдомя за получването Вашето писмо отъ 15-и (3 по нашему) съ притвореното „въ него прощение на християнските жители отъ Татаръ-„Пазарджикъ, съ което тѣ обявяватъ за несъстоятелни „отправенитѣ до Султана адреси по случай дадената конституция.

Съмъ, господа, Вашъ покоренъ и смиренъ слуга:

Tenterden“.

Г. Г. Цанковъ и Балабановъ

Чрезъ г. г. Михаиловъ, Тотъ и с-ие въ Манчестеръ.

Но въ парламента станали и нѣколко разисквания по това прощение. Между друго, изказало се мнѣние да се изпрати това прощение въ Цариградъ, споредъ нѣкои дори въ самия оригиналъ съ подписите му и печатите. Други, обаче, станали и възразили на това не безъ успѣхъ. Между тия послѣдните най-много и най-настойчиво говорилъ депутатъ Андерсонъ. Като прочетеъ всичко това въ Daily News, азъ му отправихъ слѣдното писмо: